

Projekt rozporządzenia w sprawie zmian w rozporządzeniach w sprawie bezpieczeństwa środowiskowego statków i ruchomych jednostek morskich

Ustanowiony przez Norweski Urząd Morski w dniu dd miesiąc rrrr na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. nr 9 dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony statków (ustawa o bezpieczeństwie i ochronie statków) art. 2, 3, 6, 13, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 41, 43 i 44, por. decyzja delegowana z dnia 16 lutego 2007 r. nr 171, decyzja delegowana z dnia 31 maja 2007 r. nr 590 oraz decyzja delegowana z dnia 29 czerwca 2007 r. nr 849.

I

W rozporządzeniu z dnia 30 maja 2021 r. nr 488 w sprawie bezpieczeństwa środowiskowego statków i ruchomych jednostek morskich wprowadza się następujące zmiany:

Nowy art. 12b otrzymuje brzmienie:

Artykuł 12b Przepisy szczególne dotyczące emisji dwutlenku węgla (CO₂) i metanu (CH₄) ze statków pasażerskich w fiordach wpisanych na listę światowego dziedzictwa

W fiordach wpisanych na listę światowego dziedzictwa statki pasażerskie wykorzystują źródła energii, które nie emitują bezpośrednio dwutlenku węgla (CO₂) ani metanu (CH₄). W przypadku stosowania wodoru i amoniaku należy spełnić kryteria określone w załączniku 2. Statek powinien posiadać na pokładzie dokumenty potwierdzające zgodność z wymaganiami.

Paliwa wytwarzające bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych mogą być wykorzystywane w zakresie niezbędnym do zapalenia źródeł energii, o których mowa w akapicie pierwszym.

Jeśli podczas stosowania źródeł energii, o których mowa w akapicie pierwszym, powstaje podtlenek azotu (N₂O), statek wykorzystuje najlepszą dostępną technologię w celu zmniejszenia emisji.

Do dnia 31 grudnia 2035 r. statki pasażerskie o tonażu brutto 10 000 ton i większym mogą wykorzystywać biogaz jako źródło energii jako alternatywę dla wymogu określonego w akapicie pierwszym. Biogaz wytwarza się z surowców, o których mowa w przepisach dotyczących ograniczeń w produkcji, przywozie, wywozie, sprzedaży i stosowaniu chemikaliów i innych produktów niebezpiecznych dla zdrowia i środowiska (przepisy dotyczące produktów) rozdział 3 załącznik V część A. [Biogaz musi spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i wymogi w zakresie dokumentacji określone w zmienionej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii (2018/2001/UE).]

Bunkrowanie biogazu następuje w ciągu miesiąca od wejścia do fiordów wpisanych na listę światowego dziedzictwa. Ilość biogazu odpowiada ilości energii wymaganej w fiordach wpisanych na listę światowego dziedzictwa. Do czasu bunkrowania biogazu składa się go oddzielnie od paliw kopalnych. Statek powinien posiadać na pokładzie dokumenty potwierdzające zgodność z wymaganiami.

W fiordach wpisanych na listę światowego dziedzictwa statki pasażerskie wykorzystują energię z lądu, o ile jest dostępna.

II

Art. 14f zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

Norweski Urząd Morski może, na pisemny wniosek, przyznać zwolnienie z wymogów art. 10a, 12b, 14b i 14c dla statków chronionych lub objętych statusem historycznym przez Dyрекcję ds. Dziedzictwa Kulturowego.

III

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Załącznik 2 – Kryteria dotyczące wodoru i amoniaku

3.10. Produkcja wodoru

Opis działania

Produkcja wodoru i paliw syntetycznych na bazie wodoru.

Techniczne kryteria kwalifikacji

Istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu	
<p>Działalność jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4 % w przypadku wodoru [wynikającym z emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia niższych niż 3tCO_{2e}/tH₂] i 70 % w przypadku paliw syntetycznych na bazie wodoru w stosunku do komparatora paliw kopalnych 94 g CO_{2e}/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001 i w załączniku V do tej dyrektywy.</p> <p>Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia oblicza się przy użyciu metody, o której mowa w art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001 lub, alternatywnie, przy użyciu normy ISO 14067:2018 (119) lub ISO 14064-1:2018 (120).</p> <p>Ilościowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia są weryfikowane zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001, w stosownych przypadkach, lub przez niezależną stronę trzecią.</p> <p>Jeżeli CO₂, który w przeciwnym razie zostałby wyemitowany z procesu produkcyjnego, jest wychwytywany do celów składowania podziemnego, CO₂ jest transportowany i przechowywany pod ziemią, zgodnie z technicznymi kryteriami kwalifikacji określonymi odpowiednio w pkt 5.11 i 5.12 niniejszego załącznika.</p>	
Zasada „nie czyn poważnych szkód”	
(2)Przystosowanie się do zmian klimatu	Działalność spełnia kryteria określone w dodatku A do niniejszego załącznika.
(3)Zrównoważone wykorzystanie i ochrona zasobów wodnych i morskich	Działalność spełnia kryteria określone w dodatku B do niniejszego załącznika.
(4)Przejęcie na gospodarkę o obiegu zamkniętym	nd.

(5) Zapobieganie i przeciwdziałanie zanieczyszczeniom	<p>Działalność spełnia kryteria określone w dodatku C do niniejszego załącznika.</p> <p>Emisje mieszczą się w granicach lub są niższe od poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) określonymi w odpowiednich konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT), w tym:</p> <p>a) konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji substancji chloro-alkalicznych⁽¹²¹⁾ oraz konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do wspólnych systemów oczyszczania ścieków i odpadów gazowych oraz zarządzania nimi w sektorze chemicznym⁽¹²²⁾;</p> <p>(b) konkluzjach dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do rafinacji ropy naftowej i gazu ziemnego⁽¹²³⁾.</p>
(6) Ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ekosystemów	<p>Działalność spełnia kryteria określone w dodatku D do niniejszego załącznika.</p>

Dodatek A

Dodatek A

OGÓLNE KRYTERIA DOTYCZĄCE NIEUCZLIWYCH PRAKTYK W ZAKRESIE PRZYSTOSOWANIA SIĘ DO ZMIANY KLIMATU

I. Kryteria

Fizyczne zagrożenia klimatyczne, które są istotne dla danej działalności, zostały zidentyfikowane na podstawie zagrożeń wymienionych w tabeli w art. II niniejszego dodatku, w drodze solidnej oceny ryzyka klimatycznego i podatności na zagrożenia w następujących etapach:

- a) kontrola przesiewowa działalności w celu określenia, które fizyczne zagrożenia klimatyczne z wykazu w art. II niniejszego dodatku mogą mieć wpływ na wyniki działalności gospodarczej w przewidywanym okresie jej wykonywania;
- b) w przypadku gdy dana działalność została oceniona jako zagrożona z powodu jednego lub większej liczby fizycznych zagrożeń klimatycznych wymienionych w

art. II niniejszego dodatku, ocena ryzyka klimatycznego i podatności na zagrożenia w celu oceny istotności fizycznego zagrożenia klimatycznego dla działalności gospodarczej;

- c) ocena rozwiązań przystosowawczych, które mogą zmniejszyć zidentyfikowane fizyczne zagrożenie klimatyczne.

Ocena ryzyka klimatycznego i podatności na zagrożenia jest proporcjonalna do skali działalności i jej oczekiwanej długości życia, w związku z czym:

- (a) w przypadku działalności, której przewidywany okres trwania wynosi mniej niż 10 lat, ocenę przeprowadza się przynajmniej z wykorzystaniem prognoz klimatycznych w najmniejszej odpowiedniej skali;
- (b) w odniesieniu do wszystkich innych działalności ocenę przeprowadza się przy użyciu najwyższej dostępnej rozdzielczości, najnowocześniejszych prognoz klimatycznych w istniejącym zakresie przyszłych scenariuszy⁽¹⁾, zgodnie z przewidywanym okresem trwania działalności, w tym przynajmniej z wykorzystaniem 10- do 30-letnich prognoz klimatycznych dla dużych inwestycji.

Prognozy klimatyczne i ocena skutków opierają się na najlepszych praktykach i dostępnych wytycznych oraz uwzględniają najnowocześniejsze badania naukowe w zakresie oceny ryzyka i podatności na zagrożenia oraz związane z nimi metody zgodnie z najnowszymi sprawozdaniami Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu⁽²⁾, recenzowane publikacje naukowe i modele open source⁽³⁾ lub licencjonowane.

W odniesieniu do istniejących działalności i nowych działalności wykorzystujących istniejące aktywa fizyczne podmiot gospodarczy wdraża rozwiązania fizyczne i niefizyczne („rozwiązania adaptacyjne”), w okresie maksymalnie pięciu lat, które zmniejszają najważniejsze zidentyfikowane fizyczne zagrożenia klimatyczne istotne dla danej działalności. W związku z tym sporządza się plan przystosowania w celu wdrożenia tych rozwiązań.

W odniesieniu do istniejących działalności i nowych działalności wykorzystujących nowo wybudowane aktywa fizyczne podmiot gospodarczy integruje rozwiązania adaptacyjne, które zmniejszają najważniejsze zidentyfikowane fizyczne zagrożenia klimatyczne istotne dla danej działalności w momencie projektowania i budowy, oraz wdraża je przed rozpoczęciem działalności.

Wdrożone rozwiązania adaptacyjne nie wpływają niekorzystnie na wysiłki adaptacyjne ani na poziom odporności na fizyczne zagrożenia klimatyczne innych osób, przyrody, dziedzictwa kulturowego, majątku i innej działalności gospodarczej; są spójne z lokalnymi, sektorowymi, regionalnymi lub krajowymi strategiami i planami w zakresie adaptacji; oraz uwzględniają wykorzystanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody⁽⁴⁾ lub korzystają z niebieskiej lub zielonej infrastruktury⁽⁵⁾ w miarę możliwości.

II. Klasyfikacja zagrożeń związanych z klimatem⁽⁶⁾

	Związane z temperaturą	Związane z wiatrem	Związane z wodą	Związane z
Trwałe	Zmiana temperatury (powietrze, woda słodka, woda morska)	Zmiana rozkładu wiatru	Zmieniające się wzorce i rodzaje opadów (deszcz, grad, śnieg/lód)	Erozja obszarów przybrzeżnych
	Stres termiczny		Opady lub zmienność hydrologiczna	Degradacja gleby
	Zmienność temperatury		Zakwaszenie oceanów	Erozja gleby
	Topnienie wiecznej zmarzliny		Intruzja wód słonych	Soliflukcja
			Wzrost poziomu mórz i oceanów	
			Deficyt wody	
Ostre	Fala upałów	Cyklon, huragan, tajfun	Susza	Lawina
	Fala zimna/mróż	Burza (w tym zamiecie śnieżne, burze pyłowe i piaskowe)	Obfite opady (deszcz, grad, śnieg/lód)	Osuwisko
	Pożar roślinności	Tornado	Powodzie (przybrzeżne, rzeczne, opadowe, wody gruntowe)	Osiadanie terenu
			Powódź glacialna	

(1) Przyszłe scenariusze obejmują scenariusze RCP Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu RCP2.6, RCP4.5, RCP6.0 i RCP8.5.

(2) Sprawozdania oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu: Wpływ, adaptacja i podatność, publikowane okresowo przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC), organ Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. oceny badań naukowych związanych ze zmianami klimatu, <https://www.ipcc.ch/reports/>.

(3) Takie jak usługi programu Copernicus zarządzane przez Komisję Europejską.

(4) Rozwiązania oparte na przyrodzie definiuje się jako „rozwiązania inspirowane i wspierane przez naturę, które są efektywne pod względem kosztów, a jednocześnie przynoszą korzyści środowiskowe, społeczne i gospodarcze oraz pomagają budować odporność. Takie rozwiązania wprowadzają do miast, krajobrazów i pejzaży morskich coraz bardziej zróżnicowane cechy i procesy przyrodnicze i naturalne poprzez zasobooszczędne i systemowe interwencje dostosowane do warunków lokalnych”. W związku z tym

rozwiązania oparte na przyrodzie przynoszą korzyści dla różnorodności biologicznej i wspierają świadczenie szeregu usług ekosystemowych. (wersja z 4.6.2021 r.: <https://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs>).

(5) Zob. komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Zielona infrastruktura – zwiększanie kapitału naturalnego Europy (COM/2013/0249 final).

(6) Wykaz zagrożeń związanych z klimatem zawarty w niniejszej tabeli jest niewyczerpujący i stanowi jedynie orientacyjny wykaz najbardziej rozpowszechnionych zagrożeń, które należy co najmniej uwzględnić w ocenie ryzyka klimatycznego i podatności na zagrożenia.

Dodatek B

OGÓLNE KRYTERIA DOTYCZĄCE DNSH NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONEGO WYKORZYSTANIA I OCHRONY ZASOBÓW WODNYCH I MORSKICH

Zidentyfikowano i uwzględniono ryzyko degradacji środowiska związane z zachowaniem jakości wody i unikaniem deficytu wody w celu osiągnięcia dobrego stanu wód i dobrego potencjału ekologicznego zdefiniowanych w art. 2 pkt 22 i 23 rozporządzenia (UE) 2020/852, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz sporządzono na tej podstawie plan gospodarowania zasobami wodnymi i ochrony wody dla potencjalnie dotkniętych części wód, w porozumieniu z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

W przypadku gdy ocena oddziaływania na środowisko jest przeprowadzana zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁽²⁾ i obejmuje ocenę wpływu na wodę zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, nie jest wymagana dodatkowa ocena wpływu na wodę, pod warunkiem że zidentyfikowane zagrożenia zostały uwzględnione.

(1) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ([Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1](#)).

W przypadku działań w państwach trzecich, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym lub normami międzynarodowymi, które dążą do osiągnięcia równoważnych celów w postaci dobrego stanu wód i dobrego potencjału ekologicznego, za pomocą równoważnych przepisów proceduralnych i materialnych, tj. planu gospodarowania zasobami wodnymi i ochrony wód opracowanego w porozumieniu z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, który gwarantuje, że 1) wpływ działań na określony stan lub potencjał ekologiczny potencjalnie dotkniętych części wód zostanie oceniony oraz 2) zapobiega się pogorszeniu dobrego stanu/potencjału ekologicznego lub, jeżeli nie jest to możliwe, 3) przy braku lepszych alternatyw środowiskowych, które nie są niewspółmiernie kosztowne/technicznie niewykonalne, podejmuje się wszelkie możliwe kroki w celu złagodzenia negatywnego wpływu na stan części wód.

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ([Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1](#)).

Załącznik C

OGÓLNE KRYTERIA DOTYCZĄCE DNSH NA RZECZ ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIOM I ICH KONTROLI W ODNIESIENIU DO STOSOWANIA I OBECNOŚCI CHEMIKALIÓW

Działalność nie prowadzi do produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania:

- a) substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, wymienionych w załącznikach I lub II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021⁽¹⁾, z wyjątkiem substancji obecnych jako niezamierzone zanieczyszczenie śladowe;
- b) rtęci i związków rtęci, ich mieszanin i produktów z dodatkiem rtęci, zdefiniowanych w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 ⁽²⁾;
- c) substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, wymienionych w załącznikach I lub II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009⁽³⁾;
- d) substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, wymienionych w załączniku II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE⁽⁴⁾, z wyjątkiem przypadków, w których istnieje pełna zgodność z art. 4 ust. 1 tej dyrektywy;
- e) substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, wymienionych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾, z wyjątkiem przypadków, w których istnieje pełna zgodność z warunkami określonymi w tym załączniku;
- f) substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 oraz zidentyfikowanych zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia, z wyjątkiem przypadków, w których wykazano, że ich stosowanie jest niezbędne dla społeczeństwa;
- g) innych substancji, w postaci samoistnej, w mieszaninach lub w wyrobach, spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, z wyjątkiem przypadków, w których wykazano, że ich stosowanie jest niezbędne dla społeczeństwa.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45.).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ([Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.](#)).

(4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ([Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.](#)).

(5) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ([Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.](#)).